

בש"פ 4410/17 - צבי זר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4410/17

כבוד השופט י' דנציגר
צבי זר

לפני:
העורר:

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בתל-אביב-יפו
במ"ת 14280-04-17 מיום 23.5.2017 שנייתה על ידי
כב' השופט א' הימן

בשם העורר: עו"ד אבי עמירם; עו"ד איה שורק

בשם המשיבה: עו"ד יעלית מידן

החלטה

לפנִי ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בתל-אביב-יפו (השופט א' הימן) במ"ת 14280-04-17 מיום 23.5.2017.

רקע

1. ביום 6.4.2017 הוגש כתוב אישום המחייב 91 אישומים נגד העורר ושנים נוספים (להלן ביחיד: הנאשמים). לפי עובדות כתוב האישום, הנאשמה 1 (להלן: לורי) קשלה קשור עם כל אחד משני הנאשמים האחרים, בנפרד, לבצע עבריות פליליות שונות נגד גורמים שונים מערכות הרווחה, אכיפת החוק והמשפט (להלן: עובדי ציבור). במסגרת זו,

עמוד 1

ביקשו הנאשמים להטריד ולפגוע בפרטיהם של עובדי ציבור שעסוקו בעניינים הנוגעים להוצאהILDים ממשמות הוריהם ולסוסכים על ממשמות ILדים, המתוFLים במערכת הרווחה ובבתי המשפט. במסגרת פעילותם, פרסמו הנאשמים פרטים מזהים של ילדים מתחר הליכים חסויים, וזאת כדי לחדל בהילכי אימוץ של אותם ילדים. כמו כן, הפועלן הנאשמים מעריך אתרי אינטרנט ודף אינטרנט שונים בראש החברתי "פייסבוק", ובם פרסמו, בין היתר, תכנים מכפיים ובודדים (חלקים מיניים) ביחס לעובדי ציבור וביחס למתלוNNים נוספים; פרטים אישיים של עובדי ציבור, וביהם כתובות מגורים, מספרי טלפון אישיים ופרטיו חשבונות בנק; ותמונה אישיות של עובדי ציבור. נכון האמור, הואשם העורר, בין היתר, בביעוע עבירות של הטרדה מינית; התחזות אדם אחר; פגעה בפרטיות; עבירות מחשב; העלבת עובד ציבור; לשון הרע; ופרנסומים מציקים.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר עד לתום הליכים נגדו. ביום 6.4.2017 התקיים דיון בבית המשפט המחויז בבקשת למעצר עד לתום הליכים, שבסופה קבע בית המשפט כי נכון האמור בכתב האישום, קיימ "ניצוץ ראייתי". בית המשפט הורה על המשך מעצרם של הנאשמים, ובכלל זה העורר, עד להחלטה אחרת. כן נקבע כי הדיון הבא יתקיים ביום 18.4.2017.

3. בהחלטתו מיום 18.4.2017 קבע בית המשפט המחויז כי "הנחת המוצא ועל כך אין מחלוקת שקיימת תשתיית ראייתית לכואורה לכתב האישום". עוד נקבע - בהמשך לטענת העורר לפיה היה ראוי להגיש את כתב האישום בעניינו בבית המשפט השלום - כי "אין לבחון מעשי אדם בגין עבירה, בחינה מקרוסקופית או שמא בחינה מולקולרית, יש לבחון מעשי אדם על פי המכולול". בית המשפט עמד על חומרת מעשיו של העורר, וקבע כי הגם שמעשיו הסתכמו ב"אמירות מיללים", מדובר במיללים "הפוגעות באדם כאלו עומד הוא במתוח ונוראה על ידי מיללים". נכון כל האמור, העורר מעצרו של העורר עד להחלטה אחרת.

4. בדיון שהתקיים ביום 18.4.2017 לפני בית המשפט המחויז בהליך העיקרי (ת"פ 14615-04-17 המתנהל לפני השופט ב', שגיא), מסר העורר כי הוא אינו מוצג, וביקש לקבל מחשב עם חומר החקירה. בית המשפט הורה לסונגורי הציבורות לדאוג למינוי סונגור לעורר וליתר הנאשמים, וכן הורה למשיבה להשלים את הכנת רשות חומר החקירה, והכנת התקין לצילום.

5. בדיון שהתקיים בבקשת למעצר עד לתום הליכים, ביום 7.5.2017, דין בית המשפט בקשרים שבסדרת "צוגם של הנאים בתיק, והורה למשיבה לעשות כל מאמץ על מנת להציג לנאים את חומר החקירה הרלבנטי. בדיון המשך שהתקיים ביום 16.5.2017 בבקשת למעצר עד לתום הליכים, דין בית המשפט בטענתם של הנאים לפיה הם נתונים במעצר בלתי חוקי, נכון העובה שטרם החל משפטם, ואף טרם התקיים דיון בבקשת המעצר, על אף שהלפו למעלה מ-30 ימים מאז הוגש כתב האישום נגדם. בית המשפט עמד בהחלטה רבות בתיק נגרמו כתוצאה Mai הסדרת "צוג הנאים, וכי מרבית בקשות הדחיה באו בעקבות בקשות הנאים. נכון זאת, דחה בית המשפט את טענתם של הנאים, וקבע כי אין אפשרות להביא מחד לדוחיהם של דיןיהם, ומайдך לטען לשחרור מעצר לא חוקי. עוד נקבע, כי נتمלא התנאי החדש בדבר הרף הראייתי. בהקשר זה עמד בית המשפט על קביעתו בדבר קיומו של "ניצוץ ראייתי", עליו עמד בהחלטתו מיום 6.4.2017, והבהיר כי "ניצוץ" זה נבע מהבקשת להארכת מעצר ומפירוט הראיות שבה, ולא מכתב האישום, כפי שטענו הנאים.

החלטה בית המשפט מושא העורר

6. בית המשפט נדרש פעם נוספת, בהחלטתו מיום 23.5.2017, לסוגית אי הצגת חומר החקירה ומסירתו לידי בא כוח הנאשמים. בית המשפט מצא ממש בטענות באי כוחם של הנאשמים נגד העובדה שחומר החקירה לא הגיע לידים גם בחולוף כ-47 ימים מיום הגשת כתב האישום. בניסוי לברר את מקור התקלה, עלה כי הקושי נעוץ בכך שלמשיבה קיים הסכם על פי מכרז עם חברת המצלמת חומרית חקירה (להלן: החברה המצלמת), ועל פי ההסכם קיים נוהל כלשהו לפיו על בקשתו של בא כוח המבקש לצלם את חומר החקירה לעמוד בתנאים מסוימים (אשר לא פורטו בהחלטה). עוד צוין, כי החברה המצלמת עבדת על פי קצב משלה, וכן צוין כי היה ולאחר הגשת בקשה לצילום חומר החקירה בכללותנו, מגעה בקשה אחרת לצלם מקטצת מחומר החקירה, אז יש בכך כדי לסייע את עובdotת החברה המצלמת, באופן שצילום כל חומר החקירה נעצר והבקשה למקצת חומר החקירה מתופלת. בית המשפט המשיך וקבע כי פרק הזמן שלאחר מכן, בטרם הומצא חומר החקירה לנאים, הוא פרק זמן בלתי סביר ועל המשיבה "לעשות כל שביכולתה בשבייל שבשבוע הקרוב יוגש חומר החקירה במלאו לידי בא-כח המשבים".

באשר לטענת העורר לפיה לא קיים "nidzuz raiiti" מצדיק את מעצרו עד לתום ההליכים; בית המשפט עמד על קביעותו של בית משפט זה בבש"פ 4105/17 (השופט ע' פוגלמן), שם נדון ערירה של לורי על החלטת בית המשפט מיום 16.5.2017, ונקבע כי קיים nidzuz raiiti היוכן לבסת את דוחית הדיון והארכת מעצרה. בית המשפט המ徇ז קבע כי זהו גם הדיון באשר לעורר, וכי הדרישה ל"nidzuz raiiti" מתמלאת בעניינו.

באשר לטענת הנאשמים כי המחדל החמור שבאי העברת חומר החקירה לבאי כוחם הסב פגיעה חמורה בזכויות החוקתיות שלהם; בית המשפט קבע כי נוכח חומרת המעשים המיויחסים לנאים, ובשים לב להיקף הרוב ביותר של המעשים המיויחסים להם, איזון בין האינטרסים השונים מצדיק הורתם במעצר אחורי סוגר ובריח לעת הזו.

סופה של דבר; נקבע כי העורר יוותר במעצר אחורי סוגר ובריח, ונקבע דיון המשך ליום 6.6.2017.

7. למען שלמות התמונה, צוין כי ביום 6.6.2017 התקיים דיון המשך בבקשתו למעצר עד לתום ההליכים, ובו עלתה לדין פעם נוספת סוגית אי המצאת כלל חומרית החקירה לידי הנאים. המשיבה מסרה במהלך הדיון כי אי הצגת כל חומרית החקירה נובע מן מהיקף "העצום" של חומרית החקירה, והן מהעובדת כי חומרית החקירה מורכבים בעיקר מוחומרים דיגיטליים ומסמכים "פיסיים". כמו כן, המשיבה נדרשה לבחון היטבת את חומרית החקירה, מתוך הצורך בשמיירה על פרטיותם של הנוגעים בדבר, והדבר אורך זמן ממושך. בית המשפט קבע כי המשיבה של המשיבה מניחים את הדעת, אך יחד עם זאת חזר על הצורך במסירת חומרית החקירה בהקדם. נוכח זאת, נדחתה בקשה הנאים, ובתווך כך בקשתו של העורר, לשחרור ממעצר. דיון המשך נקבע ליום 29.6.2017.

מכאן העורר שלפנינו.

טענות הצדדים

8. העורר טוען – באמצעות בא כוחו, עו"ד אבי עמירם ועו"ד איה שורק – כי חלקו בכתב האישום שונה וקטן משמעותית מחלוקתם של יתר הנאים בתיק, והיכרתו עם נבעה רק מהיותו פרקליט, ועל רקע ייעוץ משפטו שהעניק. נוכח זאת, כך נטען, יש מקום להפריד את עניינו מעניינם של יתר הנאים, ולבררו בבית המשפט השלום. עוד טוען

העורר, כי הוא נתן עתה בסטטוס של "מעצר ארכי", ולא ב"מעצר בגין" כפי שטענת המשיבה, שכן טרם החל הדיון בבקשת המעצר, נוכח התמהמהותה של המשיבה במסירת חומר החקירה לידי. העורר מדגיש כי חלפו למעלה מ-50 ימים מאז הוגש כתב האישום, והמשיבה טרם העבירה לחזקתו את מלאו חומר החקירה, וכן זאת אין הוא יכול להתגונן מפני הטענות המובאות בבקשתה למעצרו. עוד נטען, כי בבקשת המעצר כלל אינה מגלה "ニיצוץ ראייתי" בעניינו, וכי בית המשפט טרם עיין בחומר הראיות. מעבר לכך, נטען כי לא קיימות ראיות ממשיות לחלקו של העורר בפרשה, וכל שהובא על ידי המשיבה היו אמירות כלליות בעניין יכולת השילטה והניהול של העורר באתר האינטרנט בהם פורסמו חלק מהතכנים מושא כתב האישום. לבסוף, נטען כי בית המשפט שגה עת דחה את בקשה העורר לדון בחולפת מעצר עבור לעריכת דיון בשאלת הראיות לכואורה. נטען כי נוכח העובדה שהמשיבה טרם העבירה לידי את חומר החקירה, וכן רף המ██וכנות הנמור בו מציאות העבירות המוחשיות לעורר, קיימת הצדקה לדון תחיליה בשאלת חולפת המעצר.

9. בדיון שנערך לפניהם ב-6.6.2017 טענה המשיבה – באמצעות באת כוחה,עו"ד עילית מידן – כי העורר מצוי עתה ב"מעצר בגין", ולא ב"מעצר ארכי" כפי שנטען על ידו, וזאת נוכח החלטתו של בית המשפט המוחזוי במסגרתם קבוע כי קיימים בעניינו של העורר ה"ニיצוץ ראייתי" הנדרש לשם הותרתו במעצר. המשיבה הפנתה לחלקם הרלבנטיים בבקשת המעצר, מהם עולה הקשר הלאורי של העורר למעשים המוחשים לו, ובפרט הקשר שלו להפעלת וניהול אתר האינטרנט "הורם ישראל" ואתרי אינטרנט אחרים, וכן בקשרויה של לורי כי העורר "ושדרג" את הפרסומים באתרים. עוד בהקשר זה, הפנתה המשיבה להחלטתו של בית משפט זה מיום 22.5.2017 בעניינה של לורי, שם נקבע כי מעצורה הינו חוקי נוכח קיומו של אותו "ニיצוץ ראייתי". המשיבה המשיכה והפנתה לאישונים הרלבנטיים לעורר בכתב האישום, מהם ניתן ללמידה אודוט המוחרים המוחשים לו, והמ██וכנות הנש��פת ממנו. לבסוף, המשיבה מסרה כי חלקו הארי של חומר החקירה אמרה להימסר בימים הקרובים.

דיון והכרעה

10. לאחר שעינתי בהודעת העורר ושמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שנערך לפניהם, הגיעתי לכל מסקנה כי דין העורר להידחות.

11. טענתו המרכזית של העורר היא כי הוא מצוי בשלב זה ב"מעצר ארכי" ובلتוי חוקי, משלא קיימים, לשיטתו, "ニיצוץ ראייתי" בתיק, וכן נוכח הזמן הרב שחלף מאז הוגש נגדו כתב אישום, מבלי שנמסרו לידי חומר החקירה. מנגד, המשיבה טוענת כי העורר מצוי – נוכח קביעתו של בית המשפט המוחזוי לפיה קיים "ニיצוץ ראייתי" בתיק – ב"מעצר בגין".

12. "מעצר ארכי" – כדיוע, לאחר הגשת כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנאשם או סגנוו, לדוחות את הדיון בבקשתה, וזאת על מנת לאפשר לנאים או לסגנוו ללמידה את חומר החקירה. לצורך כך, רשאי בית המשפט לצוות על מעצרו של הנאשם לתקופה שלא תעלה על 30 ימים (ראו: סעיף 21(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"). מעצר מסווג זה, המכונה "מעצר ארכי", או "מעצר מוקדם", אינו מותנה בקיומן של ראיות לכואורה או בקיומה של עילת מעצר. עוד ראוי לציין, כי מעצר זה הינו "שכיח כאשר חומר החקירה הוא בעל היקף ניכר ומגיע לידי הסיגוריה סמוך למועד הדיון בבקשת המדינה למעצר עד תום ההליכים" (ראו: בש"פ 5863/98 כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4) 503, 511 (1998) (להלן: עניין כהן). ראו גם: בש"פ 8015/09 קוניוף נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (20.10.2009) (להלן: עניין קוניוף)).

13. "מעצר בגין" – משחחל הדיון בבקשתה למעצר עד לתום ההליכים, רשיי בית המשפט לדוחות את המשכו, ולהורות על החזקתו של נאשם ב"מעצר בגין", עד למtan החלטה אחרת. יעור כי סמכותו של בית המשפט להורות על מעצר בגין מוניה בחוק המעצרים, אלא נובעת היא "מן השכל הישר ומעוגנת ומושרש בפרקтикаה סמכות ישבלעדיה אי אפשר' בשל כורח המציאות" (ראו: בש"פ 127/12 פיניאן ב' מדינת ישראל, פסקה 11 (19.1.2010) (להלן: עניין פיניאן). ראו גם: רע"ב 4937/14 אלבזיאן ב' היוזץ המשפטי לממשלה, פסקה יט (8.9.2014) (להלן: עניין פיניאן).

המשפט יורה על מעצר בגין רק מקום בו שוכנע כי בנסיבות העניין מתקיימת עילת מעצר, וכי "הובאה בפנוי לפחות תשתית כלשהי לקיום של ראיות לכואורה להוכחת האשמה" (עניין פיניאן, פסקה 12). תשתיית ראייתית זו זכתה בפסקה לכינוי "ניצוץ ראייתי", דהיינו ראיות המתבססות על חומר החקירה ואשר טרם עמדו בבדיקה ההגנה (עניין זה, עמ' 512). יודגש כי הנטול המוטל על הנאשם להוכיח קיומו של "ניצוץ ראייתי" קל יותר מהנטול הנדרש לשם מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו (ראו: בש"פ 10776/08 בן חמו ב' מדינת ישראל, פסקה 16 (18.1.2009); עניין פיניאן, פסקה 12).

14. כאמור, בדיון שנערך לפני טענה המשיבה כי מסקנה כי קיימן "ניצוץ ראייתי", מצויע העורר ב"מעצר בגין", ולא ב"מעצר אראי", ועל כן מעצרו חוקי. סבורני כי טענה זו במקומה היא. בהחלטתו של בית המשפט המחויז מיום 16.5.2017 עמד בית המשפט על קיומו של "ניצוץ ראייתי", וקבע כי "כל שימושים בבקשתה למעצר עד תום ההליכים ובפירוט הראיות שבה אני סבור כי אכן קיימן "ניצוץ ראייתי" בתיק" (ראו פסקה 10). בעניינו, עיון בבקשתה למעצר עד תום ההליכים 4105/17, ונמצא כי אכן קיימן "ניצוץ ראייתי" בתיק (ראו פסקה 10). במקרה, עיון בבקשתה למעצר עד תום ההליכים שהוגשה לבית המשפט המחויז, ובראיות לכואורה שיפורטו בה אליה הפונתה אותו המשיבה במהלך הדיון, מוביל אותו לכל מסקנה כי אכן קיימן "ניצוץ ראייתי" בתיק, בכל הנוגע לעורר. כך, מפרטת הבקשתה למעצר כי חלק מכתובות ה-PA שמהן נפתחו אתרים האינטרנט ששימשו לפרסום התכנים מושוא כתוב האישום, הובילו לעורר. וכך גם נמצאו צוויי מחקרים תקשורתיים בנוגע לכתבותPA המתעדות את התחרויות לאתרי האינטרנט ששימשו לפרסום התכנים, הן לצרכי יהלום והן לצרכי העלתת התכנים בהם, אשר הובילו לעורר. בנוסף, בבקשת המעצר מתארת כי אותרו במחשבו של העורר כתובות מייל בין לורי, הנוגעות להפעלת אחד מארגוני האינטרנט, ואלה מלמדות אודוט יוולת השליטה, הנהול והכתבבה באתר על ידי העורר. וכך גם נמצאו כתובות מייל נוספת בין השניים, הנוגעות לאתרי האינטרנט נוספים ששימשו לכואורה את הנאים, ובפרט נמצאו כתובות בהן בבקשתה לורי את עדרכו של העורר בנסיבות מענה בעקבות הורדתם של כמה מהאתרים, וכן כתובות בהן בבקשתה מהעורר לשיע לה ב"סדרוג" כתבה מסוימת. כמו כן, נמצאו על מכשיר הסלולר ומכשיר ה"טאבלט" של העורר גלישות המידע על הרשות ניהול בה החזק באחד מארגוני האינטרנט ששימשו לכואורה את הנאים. וכך גם במחשב השיר לאחד מהמעורבים בפרשה, נמצאו שיחות טלפון מוקלטות בהם נשמעים לורי והעורר משוחחים על הפעלת אתרי האינטרנט השונים.

סבירוני כי ראיות לכואורה אלה מובילות למסקנה לפיה אין מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחויז לעניין קיומו של "ניצוץ ראייתי". בהקשר זה אזכיר את חזקת ההגנות בה אנו מעמידים את המשיבה, ולפיה חזקה כי בבקשתה למעצר עד תום ההליכים, לא בדתת המשיבה ראיות שאינן קיימות בחומר החקירה, וככל שצינה כי קיימת ראייה כזו או אחרת, ראייה זו אכן תימצא בחומר הראיות (ראו עניין פיניאן, פסקה 16). אם כן, אני סבור כי תנאי זה, הנדרש לשם הפעלת הסמכות להאריך את מעצרו של העורר במסגרת "מעצר בגין", מתקיים בנסיבות העניין.

15. עתה עברו לסוגיות אי העברת חומר החקירה לידי העורר ובאו כוחו. אין חלק כי המצב הנוכחי בו המשיבה טרם העבירה את חומר החקירה לידי העורר יתר הנאים, אינו מצב ראוי כלל ועיקר. גם בית המשפט המחויז נתן דעתו לכך שפרק הזמן שחלף, בו טרם נמסרו חומר החקירה, הפך לבלי סביר. במהלך הדיון שנערך לפני מסרה המשיבה כי חומר החקירה יועברו לנאים ביום הקרובים (ולמעשה חלקם הארי כבר היה אמרו לעbor לנאים, בעת כתיבת

שורות אלה), וככל שהדבר טרם נעשה, אציג כי המשיבה מצופה להעביר את חומר החקירה, כפי שהתחייבה, בהקדם. עם זאת, אין סבור שיש בעובדה כי חומר החקירה טרם הועברו במלאם לעורר, כדי להצדיק את שחרורו ממעצר. התיק מושא ערש זה הינו תיק גדול ומורכב, במסגרתו הוגש כתוב אישום המחייב 91 אישומים, והמתפרס על פני 163 עמודים. חומר הראות בו רחב היקף, והוא כולל גם ראיות המורכבות מחומרם דיגיטליים, אשר לטענת המשיבה קיימים קשיי בעברתן. מציאות החיים מלמדת כי תיקים בעלי היקף רב של חומר החקירה כגון דא, מחיבים לא אחת את הארכת מעוצר הבינים בו מצוי הנאשם, וכן גם המקירה שלפנינו. יתר על כן, גם חומרת המעשים המוחסנים לעורר מצדיקה את הארכת מעוצרו. הגם שהעורר ניסה במסגרת טיפולו "למצער" את חלקו בפרשה, ואף טען כי הערכת המתאימה לדין בעניינו הנהה בית משפט השלום, נראה כי לא כך הדבר. לעורר מוחסנים 41 אישומים, במסגרת מיהוסות לו עבירות רבות וחמורות כנגד עשות עובדי ציבור וגורמים נוספים. כפי שהדגישה המשיבה בדיון, הגם שעבירות אלה בוצעו, לכארה, "בלחיצת כפתור", פגיעתן במתלוונים הייתה קשה ובעל השלוות רבות עליהם הן במשור המוצע והן במשור הפרט-אישית. בשולי הדברים אצין, כי לא מזאתו ממש בטענת העורר לפיה ניתן ללמידה על חלקו הקטן יחסית בפרשה נוכח העובדה שכל האישומים המוחסנים לו, מוחסנים לו בצוותא עם יתר הנאים, בעוד הנאים ינסו אישום המוחסנים רק להם. יתכן, ואני קובל מסמורות בדבר, כי נמצא במסגרת ההיליך העיקרי שחלקו של העורר אכן קטן יותר בפרשה. אולם אין בכך, בשלב זה, כדי להפחית מחומרת המעשים המוחסנים לו.

נוכח כל האמור, לא מזאתו הצדקה להטעיב בהחלטתו של בית המשפט המחויז להוtier את העורר ממעצר מהורי סורג וברית, עד להחלטה אחרת.

16. באשר לטענה לפיה יש מקום להפוך את סדר הדיון כך ששאלת שחרורו של העורר לחלופת המrecht תידין קודם לקיום דיון בשאלת קיומן של ראיות לכארה;cidou, "דרך המלך היא לדון בשאלת חלופת המrecht בד בבד או לאחר הדיון במישור הראות לכארה" (ראו: בש"פ 8155/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (להלן: עניין פלוני)). אכן, ניתן מקרים בהם בית המשפט ימצא לנכון לדון תחילת בחלופת מrecht (ובתוך כך להורות על עירcit תסקירות מrecht), עוד לפני הסתיים הדיון בשאלת קיומן של ראיות לכארה (ראו למשל: בש"פ 1736/13 שביב נ' מדינת ישראל, פסקה ד (8.3.2013); בש"פ 5467/16 ר' נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (14.7.2016)). ואולם המקירה שלפנינו אינם בכלל בגין מקרים אלו לעת עתה, נוכח חומרת העבירות המוחסנות לעורר עליה עמדתי לעיל, ונוכח המasad הראייתי הלכואורי (הוא "הניצוץ הראייתי" עליו עמדתי לעיל) הקשור אליו לעבירות אלה (ראו לעניין זה את הטעם הראשון עליו עד השופט י' עמידה בעניין פלוני, לעניין היזקה בין עצמת הראות לכארה לבין נכונות בית המשפט להורות על שחרורו של הנאשם לחלופת מrecht. יתר הטעמים שפורטו בהחלטה יפים גם הם לענייננו). יש לקוות כי ככל חומר החקירה יועברו לעורר (וליתר הנאים) במהירה ולא דיחוי נסף, ובעקבות זאת תידין ותוכרע שאלת קיומן של ראיות לכארה בהקדם, וכך גם יוכל בית המשפט המחויז להמשיך לבחינת שאלת אפשרות שחרורו של העורר לחלופת מrecht או לחלופת פיקוח אלקטרוני.

17. סופו של דבר; דין העורר להידחות.

ניתנה היום, כ"ז בסיוון התשע"ז (21.6.2017).

